

გადაწყვეტილება საქართველოს სახელით

18.07.2018 წელი
რუსთავი

ქ.

შესავალი ნაწილი
რუსთავის საქალაქო სასამართლო
მოსამართლე ნინო ონიანი
სხდომის მდივანი გუნა მოსიაშვილი

მოსარჩელე - მა-----ე

მოპასუხე - და-----ე

მოპასუხის წარმომადგენელი - ეკ-----ი

დავის საგანი: ალიმენტის დაკისრება, განქორწინება, გვარის დაბრუნება.

აღწერილობითი ნაწილი

სასარჩელო მოთხოვნა

- 1.1. და-----ისათვის არასრულწლოვანი შვილების 2-----ს დაბადებული ს-----ა და 2----- დაბადებული სა-----ს სარჩენად ყოველთვიურად ალიმენტის 200-200 ლარის ოდენობით გადახდა, ჯამში 400 ლარი.
- 1.2. მა-----ესა და და-----ეს შორის 2----- რეგისტრირებული ქორწინების შეწყვეტა;
- 1.3. განქორწინების შემდგომ ქორწინებამდელი გვარის - წ-----ის დაბრუნება.

სარჩელი ეფუძნება შემდეგ გარემოებებს:

მხარები რეგისტრირებულ ქორწინებაში არიან 2-----ნ. ჰყავთ ორი არასრულწლოვანი შვილი - სა-----ე და სა-----ე. ბოლო სამი წელია ერთად აღარ ცხოვრობენ. მა-----ე არის უმუშევარი და არ აქვს არანაირი შემოსავალი. იგი ძმის კმაყოფაზეა, რაც საკმარისი არ არის შვილების

უზრუნველსაყოფად. მოპასუხე და-----ე მინიმალურ მონაწილეობას იღებს შვილების აღზრდაში, სურვილისამებრ უგზავნის შვილებს 50 დოლარს, რაც ძალიან მცირეა იმ საჭიროებების დასაკმაყოფილებლად, რომელიც ესაჭიროება ბავშვებს.

2. მოპასუხის პოზიცია

მოპასუხემ წერილობით შესაგებელში და სხდომაზე ნაწილობრივ ცნო სარჩელი. იგი აღიარებს მოსარჩელესთან რეგისტრირებული ქორწინებას და ეთანხმება განქორწინებას. ხოლო არ ეთანხმება ფაქტობრივ გარემოებას, რომ მოსარჩელე არის უმუშევარი, რადგან ის მუშაობს მაღაზიაში და აქვს შემოსავალი. ასევე, მოპასუხე არ დაეთანხმა იმ გარემოებას, რომ იგი მინიმალურ მონაწილეობას იღებს შვილების აღზრდაში, რადგან და-----ე შეძლებისდაგვარად ყოველთვის ზრუნავს შვილებზე, არ გაურბის მასზე დაკისრებულ მოვალეობას და თანახმაა გადაიხადოს ალიმენტი. იქიდან გამომდინარე, რომ მას არ აქვს სტაბილური შემოსავალი და ვერ შეძლებს თითო ბავშვზე 200 ლარის გადახდას, მოპასუხე მხარე ითხოვს ალიმენტის შემცირებას თითო ბავშვზე 100 ლარის ოდენობით.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდაო გარემოებები

3.1.1. მოსარჩელე მა-----ე და მოპასუხე და-----ე იმყოფებიან რეგისტრირებულ ქორწინებაში და ჰყავთ არასრულწლოვანი შვილები სა-----ე და სა-----ე. მხარეები ბოლო 3 წელია ერთად არ ცხოვრობენ. მათ შორის ოჯახის აღდგენა შეუძლებელია.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- სარჩელი (ს.ფ. 2-18. ტომი 1)
- შესაგებელი (ს.ფ. 21-31. ტომი 1)
- მხარეთა ახსნა-განმარტებები

3.2. დადგენილი სადაო გარემოებები

3.2.1. მოპასუხე და-----ეს ქონებრივი მდგომარეობის გამო აქვს შვილების რჩენისათვის ყოველთვიურად თითო ბავშვზე 100 ლარის გადახდის შესაძლებლობა.

მოსარჩელის მიერ წარმოდგენილი ქორწინების მოწმობით დასტურდება, რომ მ-----წ-----სა და და-----ეს შორის ქორწინება რეგისტრირებულია 2-----სამოქალაქო რეესტრის სააგენტოს ლაგოდეხის სამსახურში სააქტო ჩანაწერი N3-----. ქორწინების შედეგად მ-----წ-----მა მიიღო მეუღლის გვარი „ბა-----“.

მ----- და და-----ეებს ჰყავთ ორი შვილი - 2-----ს დაბადებული სა-----
-----ე და 2----- დაბადებული სა-----ე.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ **მა-----ესა და და-----ეს** შორის მათ შორის ოჯახური ურთიერთობის აღდგენა შეუძლებელია.

სასამართლო მხარეთა განმარტებებით დადგენილად მიიჩნევს, რომ მა-----ე არ ცხოვრობს მეუღლესთან, იგი არასრულწლოვან შვილებთან ერთად ცხოვრობს ძმასთან და მეუღლესთან გაწყვეტილი აქვს ოჯახური ურთიერთობა.

სასამართლოს მხარეთა განმარტებების შეფასების შედეგად მიაჩნია, რომ **მა-----
-----ესა და და-----ე** შორის ოჯახური ურთიერთობის აღდგენა შეუძლებელია. სასამართლოს მიაჩნია, რომ მათ შორის არსებული კონფლიქტი და უთანხმოება არ არის ერთჯერადი, დროებითი ხასიათის. ისინი ცხოვრობენ ცალ-ცალკე. ამასთან, მხარეებს შორის ოჯახის აღდგენის ერთობლივი მცდელობა არ ყოფილა, მოსარჩელე მოპასუხესთან შერიგების წინააღმდეგია.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ მოპასუხეს არ გადაუდგამს ქმედითი და კონკრეტული ნაბიჯები ოჯახის შენარჩუნების მიზნით. მოსარჩელის განმარტებით, მეუღლესთან დაშორების მიზეზია ხშირი ეჭვიანობა და კამათი. კონფლიქტის აღმოსაფხვრელად და მეუღლეების ურთიერთობის გამოსწორების მიზნით მოპასუხეს კონკრეტული წინადადება, რომლის შედეგადაც შესარიგებელ ვადას შედეგი მოჰყვებოდა, ვერ მიუთითა.

აღნიშნული გარემოებების გათვალისწინებით სასამართლოს მიაჩნია, რომ მეუღლეებს შორის უთანხმოება არ არის დროებითი ხასიათის და მათი ოჯახური ურთიერთობის აღდგენა შეუძლებელია.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას

- მხარეთა განმარტებები
- სარჩელი (ს.ფ. 2-18. ტომი 1)
- შესაგებელი (ს.ფ. 21-31. ტომი 1)

სამოტივაციო ნაწილი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

მოსარჩელის მოთხოვნა განქორწინების შესახებ უნდა დაკმაყოფილდეს, რადგან მხარეთა ოჯახის აღგენა შეუძლებელია.

მოპასუხემ ნაწილობრივ ცნო ალიმენტის დაკისრების მოთხოვნა, რის გამოც ალიმენტის დაკისრების მოთხოვნა უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ.

5. კანონები, რომლებითაც იხელმძღვანელა სასამართლომ

საქმის სამართლებრივი შეფასებისას სასამართლომ გამოიყენა შემდეგი ნორმები:

- საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1122-ე, 1123-ე, 1127-ე, 1131-ე, 1132-ე 1198-ე, 1212-ე, 1214-ე, 1234-ე, 1106-ე, 1237-ე მუხლის მე-2 ნაწილი და 1234-ე, 1245-ე მუხლები.
- გაეროს კონვენცია „ბავშვის უფლებების შესახებ“
- ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა ევროპული კონვენციის მე-7 დამატებითი ოქმი

6. სამართლებრივი შეფასება

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1106-ე მუხლის თანახმად ქორწინება არის ოჯახის შექმნის მიზნით ქალისა და მამაკაცის ნებაყოფლობითი კავშირი, რომელიც რეგისტრირებულია საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მმართველობის სფეროში მოქმედი საჯარო სამართლის იურიდიული პირის – სახელმწიფო სერვისების განვითარების სააგენტოს ტერიტორიულ სამსახურში (შემდგომ – სააგენტოს ტერიტორიული სამსახური).

ამავე კოდექსის 1127-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად განქორწინება მოხდება, თუ სასამართლო დაადგენს, რომ მეუღლეთა შემდგომი ერთად ცხოვრება და ოჯახის შენარჩუნება შეუძლებელია, მიუხედავად შესარიგებლად მიღებული ზომებისა.

საქართველოს კონსტიტუციის 36-ე მუხლის შესაბამისად ქორწინება ემყარება მეუღლეთა უფლებრივ თანასწორობას და ნებაყოფლობას. სასამართლოს მიაჩნია, რომ საქართველოს კონსტიტუციის ხსენებული ნორმის მიზნები და შინაარსი არ შეეხება მხოლოდ დაქორწინებისას დასაქორწინებელ პირთა ნების გამოვლენის ნებაყოფლობითობას. ამ მუხლით დაცული სფერო მოიცავს საოჯახო ცხოვრებას, ადგენს როგორც დაქორწინების, ისე განქორწინებისას მეუღლეთა თანასწორობისა და ნებაყოფლობის პრინციპს.

„ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის“ ევროპული კონვენციის მე-12 მუხლის მიხედვით, საქორწინო ასაკის მამაკაცსა და ქალს აქვთ ქორწინებისა და ოჯახის შექმნის უფლება, ეროვნული კანონების შესაბამისად, რომლებიც აწესრიგებს ამ უფლების განხორციელებას.

ადამიანის უფლებათა საყოფელთაო დეკლარაციის მე-16 მუხლით აღიარებულია ქორწინების უფლება, ამ მუხლის თანახმად, სრულწლოვანებას მიღწეულ კაცებსა და ქალებს უფლება აქვთ რასის, ეროვნების ან რელიგიის ნიშნის რაიმე შეზღუდვის გარეშე დაქორწინდნენ და ოჯახი დააფუძნონ. ისინი სარგებლობენ თანაბარი უფლებებით დაქორწინებისას, ქორწინებაში ყოფნის დროს და განქორწინებისას. 2. დაქორწინება შესაძლებელია მხოლოდ ორივე მექორწინე მხარის თავისუფალი და სრული თანხმობისას. 3. ოჯახი არის საზოგადოების ბუნებრივი და ძირითადი უჯრედი და მას უფლება აქვს დაცული იყოს საზოგადოებისა და სახელმწიფოს მხრივ.

სამოქალაქო კოდექსის 1127-ე მუხლის მიხედვით სასამართლო იღებს ზომებს მეუღლეთა შესარიგებლად, ხოლო განქორწინება მოხდება თუ მეუღლეთა შემდგომი ერთად ცხოვრება და ოჯახის შენარჩუნება შეუძლებელია.

საქართველოს კონსტიტუციისა და სამოქალაქო კოდექსის შესაბამისად ქორწინება ემყარება ქალისა და მამაკაცის ნების გამოვლენის თავისუფლებას. ისევე როგორც დაქორწინებისას, ქორწინების შეწყვეტის შემთხვევაშიც გადამწყვეტი და არსებითია მხარეთა ნება, მათი სურვილი იცხოვრონ ერთ ოჯახად. სასამართლოს მიაჩნია, რომ ქორწინება გულისხმობს მეუღლეთა ერთობლივ სურვილს, მათ ერთობლივ გადაწყვეტილებას ერთმანეთთან ჰქონდეთ ოჯახური ურთიერთობა, ეწეოდნენ საერთო საოჯახო მეურნეობას, საერთო ძალებით განახორციელონ საერთო მიზნები და ინტერესები.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ **მა-----ესა და და-----ე** შორის ქორწინება უნდა შეწყდეს შესარიგებელი ვადის განსაზღვრის გარეშე, რადგან მათი ოჯახის აღგენა შეუძლებელია.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის და საქართველოს სამოქალაქო კოდექსი მეტად დიდ მნიშვნელობას ანიჭებს საზოგადოების ცხოვრებაში ოჯახის ერთიანობას, ამის გამოვლინებაა საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1127-ე მუხლის ის დანაწესი, რომ სასამართლო იღებს ზომებს მეუღლეთა შესარიგებლად. ამ დანაწესის მიზანია სწორედ მეუღლეებს შორის კონფლიქტის აღმოფხვრა და ოჯახის შენარჩუნება.

ამ შემთხვევაში, მეუღლეებს შორის ოჯახური ურთიერთობა ფაქტობრივად შეწყვეტილია, ხოლო მხარეებს საერთო ინტერესები აღარ აქვთ. სასამართლოს მიაჩნია, რომ ამ შემთხვევაში არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოება არ არის ის საკითხი, მოსარჩელის პრეტენზიები მოპასუხის მიმართ არის თუ არა საფუძვლიანი. ქორწინება და ოჯახი არის მხარეთა ნების თავისუფალი გამოვლენის საფუძველზე არსებული ერთობა, შესაბამისად ქორწინების არსებობისათვის აუცილებელია მეუღლეთა ერთობლივი გაცნობიერებული ნება ერთად ცხოვრების შესახებ. ასეთ გარემოებას ამ შემთხვევაში ადგილი არა აქვს, რაზეც მიუთითებს **მა-----ის** უარი იცხოვროს და-----ესთან ერთ ოჯახად. ამასთან, მოპასუხე წლებია ცხოვრობს საზღვარგარეთ და მისი მხრიდან ოჯახის გადარჩენის მიზნით ქმედითი ნაბიჯები არ განხორციელებულა და იგი ეთანხმება მოსარჩელის მოთხოვნას ქორწინების შეწყვეტის თაობაზე. სასამართლოს მიაჩნია, რომ მხარეთა ურთიერთდამოკიდებულება იმაზე მიუთითებს, მათ შორის კონფლიქტი დროებითი ხასიათის არ არის, ხანგრძლივი დროის მანძილზე არსებული მეუღლეთა რთული ურთიერთობის გამო მხარეებს შორის ოჯახური ურთიერთობის აღდგენა შეუძლებელია. აღნიშნული კი ქორწინების შეწყვეტის წინაპირობაა.

6.2. სასამართლოს მიაჩნია, რომ ნაწილობრივ უნდა დაკმაყოფილდეს

მოსარჩელის მოთხოვნა ალიმენტის დაკისრების შესახებ.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1198-ე მუხლის შესაბამისად მშობლები უფლებამოსილი და მოვალენი არიან აღზარდონ თავიანთი შვილები, იზრუნონ მათი ფიზიკური, გონებრივი, სულიერი და სოციალური განვითარებისათვის, აღზარდონ ისინი საზოგადოების ღირსეულ წევრებად მათი ინტერესების უპირატესი გათვალისწინებით.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1212-ე მუხლით განსაზღვრულია მშობლების მოვალეობა არჩინონ თავიანთი არასრულწლოვანი შვილები, ასევე შრომისუუნარო შვილები, რომლებიც დახმარებას საჭიროებენ. არასრულწლოვანი ან შრომისუუნარო შვილებისათვის გადასახდელი ალიმენტის ოდენობას განსაზღვრავენ მშობლები ურთიერთშეთანხმებით, ხოლო შეუთანხმებლობის შემთხვევაში მათ შორის დავას წყვეტს სასამართლო. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1214-ე მუხლის შესაბამისად ალიმენტის ოდენობას სასამართლო განსაზღვრავს გონივრული, სამართლიანი შეფასების საფუძველზე შვილის ნორმალური რჩენა-აღზრდისათვის აუცილებელ მოთხოვნათა ფარგლებში. ალიმენტის ოდენობის განსაზღვრისას სასამართლო მხედველობაში იღებს როგორც მშობლების, ისე შვილის რეალურ მატერიალურ მდგომარეობას.

მშობლებისა და შვილის ურთიერთობის საკითხი მოწესრიგებულია გაეროს მიერ მიღებული „ბავშვის უფლებათა კონვენციით“, რომლის პრეამბულაში აღიარებულია, რომ ბავშვის პიროვნების სრული და ჰარმონიული განვითარებისათვის აუცილებელია იგი იზრდებოდეს ოჯახურ გარემოში, ბედნიერების, სიყვარულის და ურთიერთგაგების ატმოსფეროში. ბავშვს, მის ფიზიკური და გონებრივი მოუმწიფებლობის გამო ესაჭიროება სპეციალური დაცვა და ზრუნვა, შესატყვისი სამართლებრივი დაცვის ჩათვლით, როგორც დაბადებამდე, ისე დაბადების შემდეგ. კონვენციის მე-3 მუხლის თანახმად ბავშვის მიმართ ნებისმიერ ქმედებათა განხორციელებისას, მიუხედავად იმისა, თუ ვინ არის მათი განმახორციელებელი – სახელმწიფო თუ კერძო დაწესებულებები, რომლებიც მუშაობენ სოციალური უზრუნველყოფის საკითხებზე, სასამართლოები, ადმინისტრაციული თუ საკანონმდებლო ორგანოები – უპირველესი ყურადღება ეთმობა ბავშვის ინტერესების დაცვის უკეთ უზრუნველყოფას.

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის „ბავშვის უფლებათა კონვენციის“ 27-ე მუხლით აღიარებულია ყოველი ბავშვის უფლება უზრუნველყოფილი იყოს ცხოვრების ისეთი დონით, რომელიც აუცილებელია მისი ფიზიკური, გონებრივი, სულიერი, ზნეობრივი და სოციალური განვითარებისათვის. მშობლებს ან ბავშვის სხვა აღმზრდელებს ეკისრებათ ძირითადი პასუხისმგებლობა, თავიანთი უნარისა და ფინანსური შესაძლებლობების ფარგლებში უზრუნველყონ ბავშვის განვითარებისათვის საჭირო ცხოვრების პირობები. კონვენციის აღნიშნული

ნორმა არასრულწლოვან შვილზე ზრუნვას და ცხოვრების ნორმალური პირობების შექმნის ვალდებულებას უპირატესად მშობლებს აკისრებს და მათ თანაბრად ეკისრებათ შვილის რჩენისა და აღზრდის ვალდებულება.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1199-ე მუხლის მიხედვით, მშობლების უფლებები არ უნდა განხორციელდეს ისე, რომ ამით ზიანი მიადგეს ბავშვის ინტერესებს. შესაბამისად, მშობლებისა და შვილების ურთიერთობაში კანონმდებელი უპირატესად ბავშვის ინტერესს მიიჩნევს და აკეთებს დათქმას, რომ მშობლის უფლებები უნდა განხორციელდეს ბავშვის ინტერესების შესაბამისად.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1214-ე მუხლის მიხედვით ალიმენტის ოდენობა განისაზღვრება გონივრული, სამართლიანი შეფასების საფუძველზე, რაც გულისხმობს როგორც ბავშვის საჭიროების, ისე ორივე მშობლის უნარისა და რეალური მატერიალური მდგომარეობის გათვალისწინებას. ბავშვთა უფლებების შესახებ კონვენციის მიხედვით მშობლებს მისი უნარებისა და ფინანსური შესაძლებლობის ფარგლებში ევალებათ ბავშვისათვის განვითარების ნორმალური პირობების შექმნა.

მოპასუხემ სრულად ცნო სარჩელი მისთვის ალიმენტის 150 ლარის დაკისრების მოთხოვნა.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-3 მუხლით დადგენილი დისპოზიციურობის პრინციპის შესაბამისად მხარეები იწყებენ საქმის წარმოებას სასამართლოში სარჩელის ან განცხადების შეტანის გზით. ამასთან მხარეებს შეუძლიათ საქმის წარმოება მორიგებით დაამთავრონ. მოსარჩელეს შეუძლია უარი თქვას სარჩელზე, ხოლო მოპასუხეს ცნოს სარჩელი.

განსახილველ შემთხვევაში მოპასუხემ ამ ნორმით მინიჭებული უფლება გამოიყენა და სრულად ცნო სარჩელი, თანხმობა განაცხადა მოთხოვნილი თანხით ალიმენტის გადახდაზე.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 208-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, თუ მოსამზადებელ სხდომაზე მოპასუხე ცნობს სარჩელს, მოსამართლე გამოიტანს გადაწყვეტილებას სარჩელის დაკმაყოფილების შესახებ. სასამართლო აღნიშნავს, რომ სარჩელის ცნობა არის მოპასუხის თანხმობა, შეასრულოს მოსარჩელის მიერ მოთხოვნილი ვალდებულება, რის გამოც სარჩელის ცნობის შემთხვევაში სასამართლო გადაწყვეტილებას იღებს მხოლოდ მოპასუხის ამ თანხმობის (თუკი დავა მხოლოდ იმ მოპასუხის უფლებებს შეეხება, რომელიც ცნობს სარჩელს) საფუძველზე და საქმის გარემოებებს არ ადგენს მტკიცებულებების შინაარსის კვლევის შედეგად. შესაბამისად, ამ დავაში სასამართლო მტკიცებულებებს არ შეაფასებს იმ თვალსაზრისით, როგორია მხარეთა მატერიალური მდგომარეობა და რა ფარგლებში შეუძლიათ მათ შვილის რჩენისათვის ხარჯების გაწევა.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ ალიმენტის გადახდა უნდა დაიწყოს სარჩელის აღძვრის დღიდან - 2018 წლის 26 აპრილიდან, რადგან საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1234-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად ალიმენტის გადახდის დაკისრება ხდება მხოლოდ მომავალი დროისათვის სასამართლოში სარჩელის აღძვრის მომენტიდან.

7. პროცესის ხარჯები

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 55-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს მიერ საქმის განხილვასთან დაკავშირებით გაწეული ხარჯები და სახელმწიფო ბაჟი, რომელთა გადახდისაგან განთავისუფლებული იყო მოსარჩელე, გადახდება მოპასუხეს ბიუჯეტის შემოსავლის სასარგებლოდ, მოთხოვნათა იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელიც დაკმაყოფილებულია.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 46-ე მუხლის 1-ლი ნაწილს "ა" ქვეპუნქტის თანახმად სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან თავისუფლებიან მოსარჩელები ალიმენტის გადახდევინების სარჩელებზე, შესაბამისად ამ სასარჩელო მოთხოვნის დაკმაყოფილების შემთხვევაში სახელმწიფო ბაჟი სახელმწიფო ბიუჯეტში უნდა გადაიხადოს მოპასუხემ. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 49-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, თუ სასამართლოს მთავარ სხდომამდე მოსარჩელე უარს იტყვის სარჩელზე, მოპასუხე ცნობს სარჩელს ან მხარეები მორიგდებიან, მხარეები მთლიანად თავისუფლდებიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან. ამ ნორმის საფუძველზე, ალიმენტის მოთხოვნაზე მხარეები თავისუფლდებიან სახელმწიფო ბიუჯეტში სახელმწიფო ბაჟის გადახდისგან, რის გამოც ამ მოთხოვნაზე სასამართლო ხარჯების სახელმწიფო ბიუჯეტიდან ანაზღაურდება.

მოპასუხე **და-----ეს** უნდა დაეკისროს სარჩელზე გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის მოსარჩელისათვის ანაზღაურება, რადგან საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის თანახმად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე გათავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 53-ე, 55-ე, 243-ე, 244-ე, 247-ე, 248-ე, 256-ე, 257-ე, 259-ე, 364-ე, 367-ე, 369-ე მუხლებით

გადაწყვიტა:

1. დაკმაყოფილდეს მა-----ის სარჩელი ნაწილობრივ;

2. შეწყდეს ქორწინება და-----ესა (პ/ნ 2-----) და მა-----ეს (პ/ნ 3-----
--- ქორწინებამდელი გვარი: წ-----ი) შორის რეგისტრირებული 2-----
----- სამოქალაქო რეესტრის სააგენტოს ლაგოდეხის სამსახურში სააქტო
ჩანაწერი N3-----;
3. და-----ეს (პ/ნ 2-----) დაეკისროს არასრულწლოვანი შვილების: 2-----
-----ს დაბადებული ს-----ა (პ/ნ 3-----) და 2-----
დაბადებული სა-----ს (პ/ნ 0-----) სარჩენად ყოველთვიურად ალიმენტის
150-150 ლარის გადახდა მათ სრულწლოვანებამდე; ალიმენტის გადახდა დაიწყოს
2018 წლის 26 აპრილიდან;
4. მა-----ეს დაუბრუნდეს ქორწინებამდე არსებული გვარი - წ-----ი.
5. დაეკისროს მოპასუხე - და-----ეს მოსარჩელე მა-----ის
სასარგებლოდ სარჩელზე გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის სანაცვლოდ 50
(ორმოცდაათი) ლარის გადახდა;
6. გადაწყვეტილების ასლი მისი კანონიერ ძალაში შესვლიდან 5 (ხუთი)
სამუშაო დღის ვადაში გაეგზავნოს სამოქალაქო აქტების რეგისტრაციის ორგანოს
გადაწყვეტილების გამოტანის ადგილის მიხედვით;
7. განემარტოთ მხარეებს, რომ ქორწინება შეწყვეტილად ითვლება
სამოქალაქო აქტების რეგისტრაციის ორგანოში განქორწინების რეგისტრაციის
მომენტიდან;
8. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაციო
სასამართლოში დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 14 დღის
ვადაში, სარეზოლუციო ნაწილის მე-9 პუნქტით გათვალისწინებული წესების
დაცვით რუსთავის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით;
9. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება
გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების
გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო
ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა,
გამოცხადდეს რუსთავის საქალაქო სასამართლოში და ჩაიბაროს
გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა
დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება
და აღდგენა დაუშვებელია.

